

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaných.

Důvody:

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc správně. Hodnota jmění Matěje D-a byla za účelem vyměření povinného dílu pro žalobkyni správně oceněna ve smyslu § 794 obč. zák. podle doby postupní smlouvy uzavřené se žalovanými. Pro výpočet povinného dílu správně nebylo přihlíženo k závazkům, které žalovaní smlouvou postupní převzali, neboť závazky tyto sice snižovaly by hodnotu daru jim poskytnutého, ale nemohou snižovati cenu jmění rozhodnou pro vypočtení povinného dílu, neboť závazky ty převzali přejímatelé teprve smlouvou postupní. Pokud jde o pozemek, který žalobkyně dostala z pozůstatlosti své matky, vyplývá z odevzdací listiny ze dne 20. února 1923 správnost úsudku odvolacího soudu, neboť dle této odevzdací listiny pozůstalý manžel Matěj D. se k dědictví po Marii D-ové přihlásil a byla mu pozůstalost vedle dětí odevzdána jednou čtvrtinou podle dědického narovnání, když ze svého vlastního jmění dal k účelu tohoto dědického narovnání svou ideální polovici pozemků v odevzdací listině uvedených. I když dle výpočtu odevzdací listiny obdržel z pozůstalosti méně, než sám do pozůstalosti dal, jde o dědické narovnání a nelze to, co z tohoto narovnání žalobkyně dle odevzdací listiny po matce obdržela, počítati jí jako jmění obdržené od otce. Odvolací soud vypočetl na základě provedeného zjištění, že žalobkyně je zkrácena na povinném dílu o 3.930 Kč, a ježto žalovaní byli jejím otcem za živa obdarováni, má nárok proti nim na doplnění povinného dílu (§ 765, 785, 794 a 951 obč. zák.), když cena daru, který žalovaní od otce obdrželi převyšuje částku, o kterou je její povinný díl zkrácen. Žalovaní ani netvrdili, tím méně prokázali a ze zjištěných skutečností nelze dovoditi, že darování, které od otce obdrželi, i když by se odečetly všechny závazky jimi při smlouvě s otcem převzaté, nepřevyšovalo částku, o kterou žalobkyně na svém povinném dílu je zkrácena.

Čís. 13997.

V rozvrhovém řízení jest zásadně předložiti listinný doklad, že zajištěná pohledávka z úvěru (ze zástavní záruky) jest po právu a způsobilá k uspokojení. Nevykázal-li se věřitel takovým listinným dokladem, není exekuční soudce povinen vyhledati listiny, prokazující pohledávku, ve sbírce listin nebo v jiných soudních spisech a není oprávněn opatřiti si po rozvrhovém roku před vydáním rozvrhového usnesení potřebná vysvětlení, by mohl rozhodnouti o oprávněnosti přihlášeného nároku, nýbrž má částku úvěrové hypoteky nevyčerpanou řádně doloženými nároky, není-li úvěrový poměr dosud ukončen, podle § 224 druhý odstavce ex. ř. uložit u soudu na úrok.

(Rozh. ze dne 1. prosince 1934, R I 1353/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydražené nemovitosti přikázal soud prvního stádu zbytek nejvyššího podání Terezii H-ové na částečnou úhradu její knihovně zajištěné kauční pohledávky, zamítнув odpor knihovní věřitelky firmy K. Rekursní soud nepřikázal nic na úhradu úvěrové pohledávky Terezie H-ové. Důvody: Hypotekární věřitelka Terezie H-ová nepřihlásila pod C pol. 29 regresní pohledávku až do výše 30.000 Kč řádným způsobem, ani ji neosvědčila, jak § 210 ex. ř. předpisuje, ani k dražbě ani k rozvrhovému roku. Soud exekuční nebyl ani oprávněn, ani povinen k odůvodnění zcela neurčitého nároku této věřitelky po rozvrhovém roku, přes to, že následující věřitelé knihovny podali odpor, konati šetření a odvolávati se zejména na kauční listinu ze dne 20. srpna 1931, která při roku předložena nebyla. Následkem toho neměl býti při rozvrhu na tuto kauční pohledávku, která, pokud vyčerpané výše se týče, prokázána nebyla, brán býti zřetel a bylo odporu vyhověti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s tou změnou, že se částka připadající na úvěrovou pohledávku Terezie H-ové uloží u soudu na úrok.

Důvody:

V rozvrhovém řízení jest zásadně žádati listinný doklad, že zajištěná pohledávka z úvěru, pokud se týče ze zástavní záruky, jest po právu a způsobila k uspokojení. Stěžovatelka se takovým listinným dokladem nevykázala. Exekuční soudce není povinen v takovém případě vyhledati listiny, prokazující pohledávku ve sbírce listin nebo v jiných soudních spisech (rozhodnutí čís. 4864, 5962 sb. n. s.) a nebyl oprávněn, opatřiti si po rozvrhovém roku před vydáním rozvrhového usnesení potřebná vysvětlení, by mohl rozhodnouti o oprávněnosti přihlášeného nároku (rozhodnutí čís. 5206 sb. n. s.). Stěžovatelka neosvědčila tudíž podle §§ 210, 224 odstavec první ex. ř., že jí v rámci záruční zástavy vznikla pohledávka, kterou by bylo lze přikázati k hotovému zaplacení podle § 224 první odstavec ex. ř. Než nelze z tohoto důvodu, jak činí rekursní soud, tuto pohledávku při rozvrhu nejvyššího podání pominouti, nýbrž bylo ohledně ní postupovati podle § 224 odstavec druhý ex. ř., totiž uložiti příslušný peníz u soudu na úrok. O tom, komu připadají úroky z částky na kauční pohledávku Terezie H-ové uložené, jakož i o tom, komu připadne po případě jistina (§ 224 druhý odstavec ex. ř.), jest dodatečně rozhodnouti exekučnímu soudu.

Čís. 13998.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Natáčení motorového vozidla připraveného k odjezdu spadá pod pojem provozu.